

۵- مروری بر اوضاع و تحولات اقتصادی - بازرگانی ایتالیا

(۱)

مقدمه :



ایتالیا در جنوب اروپا واقع شده، وسعت خاک آن در حدود ۳۰۱۲۶۳ کیلومتر مربع میباشد. این کشور از شمال غربی با فرانسه، در شمال با سوئیس و اتریش در شمال شرقی با یوگسلاوی همسایه میباشد. بخش شبه جزیره‌ای و جزیره‌ای ایتالیا در دریای مدیترانه بین دریا‌های

تیرنی و آدریاتیک واقع شده است. ایتالیا از آب و هوای مدیترانه‌ای برخوردار بوده و بعبارت دیگر دارای تابستانهای گرم و نسبتاً خشک و زمستانهای مرطوب میباشد.

در داخل قلمرو حاکمیت سیاسی ایتالیا، "واتیکان (VATICAN)" و جمهوری "سان مارینو" (SAN MARINO) قرار گرفته‌اند. جمعیت این کشور در سال ۱۹۸۶ برابر با ۵۷/۲ میلیون نفر بوده است. تراکم نسبی جمعیت ۱۹۰ نفر در هر کیلومتر مربع میباشد و رشد جمعیت طی سالهای ۸۵-۱۹۷۰ برابر با ۴/۰ درصد بوده است. کل نیروی کار ایتالیا در سال ۱۹۸۶ بالغ بر ۲۳/۴ میلیون نفر بود. در این سال بیش از ۲/۵ میلیون نفر بیکار وجود داشته و نرخ بیکاری برابر با ۱۱ درصد بوده است. قانون اساسی ایتالیا اظهار میدارد، ایتالیا کشوری است که

در آن کلیه ادیان دارای حقوق برابر میباشند با این وجود دین رسمی این کشور مذهب کاتولیک میباشد. زبان رسمی این کشور نیز ایتالیایی است. ایتالیا به ۱۹ منطقه عمده تقسیم میشود و پایتخت آن شهر " رم " (ROME) ، و واحد پول ایتالیا " لیر " است که نرخ تبدیل رسمی آن در سال ۱۹۸۷، هر ۱۲۰۲/۹ لیر یک دلار بوده است .

نظام سیاسی ایتالیا جمهوری پارلمانی است ، پارلمان این کشور از دو مجلس " نمایندگان " و " سنا " تشکیل میشود . انتخابات عمومی برای تعیین نمایندگان مجلس هر پنج سال یکبار و برای انتخاب مقام ریاست جمهوری هر ۷ سال یکبار انجام میگردد . تعداد نمایندگان انتخاب شده بر اساس سالهای ۸۸-۱۹۸۳، ۶۳۰ نفر میباشد که احزاب " دمکرات مسیحی " و " کمونیست " توانسته اند به ترتیب ۲۵/۷ درصد و ۳۱/۴ درصد از کل آراء را از آن خویش سازند . ترکیب نمایندگان مجلس در ارتباط با احزاب سیاسی عبارتست از : دمکرات مسیحی ها (۲۲۵ نماینده) ، سوسیالیستها (۷۳ نماینده) ، جمهوری خواهان (۲۹ نماینده) ، سوسیال دمکراتها (۲۳ نماینده) ، لیبرالها (۱۶ نماینده) ، کمونیستها (۱۹۸ نماینده) و دیگر احزاب (۶۶ نماینده) .

در حال حاضر مقام های ریاست جمهوری و نخست وزیر ایتالیا را به ترتیب آقای " فرانچسکو کوسیگا " - (FRANCESCO COSIGA) و آقای " جی ریاکو دمیتا - (CIRIACO DE MITA) عهده دار میباشند ، که هر دو نفر در حزب دمکرات مسیحی عضویت دارند . دولت فعلی ایتالیا ، چهل و هفتمین دولت این کشور بعد از جنگ جهانی دوم میباشد و کابینه آن از ائتلاف پنج حزب دمکرات مسیحی ، سوسیالیست ، جمهوریخواه ، سوسیال دمکرات ، و لیبرال تشکیل گردیده است . ایتالیا در سالها و بلوکهای مختلف سیاسی ، اقتصادی و نظامی عضویت

دارد. از جمله زینیا نگذاران اصلی "جامعه اقتصادی اروپا" به شمار
میرود و عضو "پیمان ناتو" نیز می باشد.

ویژگیهای عمومی اقتصاد ایتالیا و تاریخچه فعالیتها ی اقتصادی

.....

ایتالیا که در حال حاضر از آن بعنوان یک کشور توسعه یافته با
اقتصاد آزاد و یکی از اعضاء مهم "گروه هفت کشور بزرگ صنعتی جهان"
نام برده میشود تا پایان جنگ جهانی دوم هنوز بعنوان یک کشور
اروپائی با کشاورزی سنتی محسوب میشد. طی ۲۰ سال تلاش و انجام
سرمایه گذاریهای زیربنائی خصوصا "در مناطق جنوبی کشور" که هنوز
هم البته از نابرابریهای اجتماعی و اقتصادی نسبت به شمال رنج
میبرد (و مهاجرت مردم نواحی مذکور به مناطق شمالی کشور و سایر
کشورهای اروپائی و آمریکائی، توانست خود را از صورت یک "پایگاه
کوچک صنعتی" خارج سازد.

در سالهای ۲۵-۱۹۶۵، اقتصاد ایتالیا با مسائل مربوط به
"تورم" و "کسری موازنه پرداختها" مواجه بوده است که دولت از
طریق اتخاذ خط مشای "توقف و یا تحرک بخشیدن به جریانهای
اقتصادی" با آنها به مبارزه برخاسته است.

با بحران ناشی از افزایش شدید قیمت های نفت در سال ۱۹۷۴،
اقتصاد ایتالیا دچار آسیب پذیری شدیدی گردید که بخشی از آن ناشی از
"ضعف سیاستهای داخلی" و بخش دیگر آن مربوط به وابستگی کامل
این کشور به واردات نفت خام از خارج میگردد است.

در نیمه نخست دهه ۱۹۷۰ علاوه بر مسائل قبلی مربوط به

"تورم" و "کسری موازنه پرداختها"، "فرارلیبر" و "قروض بخش دولتی" بحرانهای شدیدی را بر سر راه رشد اقتصادی این کشور قراردادند. البته ناگفته نماند که "اتحادیه‌های کارگری" کماکان با تکیا پوی زیاد و اطمینان به فعالیتهای خویش مشغول بوده‌اند.

از سالهای ۱۹۷۶ تا ۱۹۷۹ بعنوان "سالهای همکاری با کمونیست‌ها و اتحادیه‌ها" نام برده میشود لیکن باشکست این "سازش تاریخی" در سال ۱۹۷۹ و نیز وقوع دومین بحران نفت، اقتصاد این کشور مواجه با مشکلات عدیده دیگری گردید.

در نیمه نخست دهه هشتاد، بهبود قابل توجهی در "سودآوردن صنایع وابسته به بخش خصوصی" بوجود آمد و شرکت‌های کوچک و متوسط ایتالیایی توانستند با ابراز صلاحیتهای خویش بنحوی موثر بر شرایط حاکم بر اقتصاد کشور غالب آیند. آنچه در این دوره بیش از هر زمان دیگر مورد توجه قرار داشته است چگونگی تحقق هدف رسیدن بیک "رشد اقتصادی" و مبارزه با "عامل بیکاری" در کنار آن بوده است (البته بدون آنکه این تلاش با توجه به قیمتهای ارزان نفت در این دوره منجر به رشد تقاضای واردات از خارج گردد) که در نتیجه دخالت بخش دولتی و یا حداقل "اتخاذ سیاست مشترک بخشهای دولتی و خصوصی" را در این زمینه طلب مینمود. متعاقب با آن دولت سابق سوسیالیست ایتالیا در اواخر صدرات خویش سعی نمود تا زمان اجرای پروژه‌های مربوط به سرمایه‌گذاریهای زیربنایی را که بتعویق افتاده بودند و از آن جمله احداث پل سه میلیارد دلاری به جزیره "سیسیل" را بجلوبیاندازد. با این وجود، اعطای وامهای دولتی در این زمینه ها کاملاً محدود و در تحت کنترل شدید قرار داشتند بطوریکه در سال ۱۹۸۵ فقط ۱۶ درصد از

(۱): La Fuga del Lira Verso L'estero.

تولید ناخالص ایتالیا به انجام اینگونه سرمایه‌گذاریها اختصاص یافت .
در اواسط سال ۱۹۸۷ عمدتاً " بعلت تجدید قرار دادهای سه‌ساله
مربوط به "دستمزدها"، کل متوسط "تقاضای داخلی" نزدیک به ۴/۵ درصد
افزایش یافت ضمن آنکه رشد مصارف بخش خصوصی نیز در نیمه نخست همان
سال از مرز ۵ درصد تجاوز نموده بود .

با وجود آمدن رکود اقتصادی که علائم آن از اوایل سال ۱۹۸۷
ظاهر گردیده بودند و با روی به وخامت نهادن وضعیت موازنه تجاری و
ترس از افزایش نرخهای بهره در درازمدت (که البته منوط به پیش-
بینیهای بود که در خصوص کسری بودجه دولت و تحولات بازارهای مالی
جهان صورت میگرفت) و وضعیت نامساعد " بازار اوراق سهام "، مجموعاً
افزایش نقدینگی را بوجود آوردند که در نتیجه ارتباط این عوامل با
یکدیگر انجام معاملات سوداگرانه در قبال لیر در تابستان ۱۹۸۷ تقویت
گردید . دولت در پاسخ به فشارهای ناشی از " بازار ارز " و " تقاضای
بسیار زیاد بازار داخلی " همراه با افزایش نرخهای بهره، تعدادی از
معیارهای مالیاتی و از جمله " افزایش نرخهای مالیات بر ارزش افزوده "
را بکار گرفت . انتخاب این معیارها بدین منظور طرح ریزی شده بودند تا
از طریق آنها بتوان میزان " تقاضای داخلی " را کنترل نمود و همچنین
میزان " کسری بودجه دولت " را هم محدود تر ساخت . متعاقب آن کنترل
بر میزان " اعطای وامهای بانکی " و همچنین مقررات " تسعیر ارز " به
عنوان یک خط مشی انقباضی مجدداً " برقرار گردید .

سیستم، سیاستها و اهداف اقتصادی دولت ایتالیا

.....

دخالت غیر مستقیم دولت ایتالیا بطور بسیار گسترده در اقتصاد

این کشور ریشه دوانیده است. نظام پیچیده شرکت‌های دولتی با شکست هلدینگ* با تعدادی زیاد شعبات مستقل بدین معنی است که دخالت مستقیم دولت در "حیات اقتصادی" این کشور تقریباً "نادرمیباشد مگر آنکه کارخانجات معظم بطور استثنائی با ضرورت شکستگی مواجه بوده باشند. احزاب سیاسی ایتالیایی می‌کنند با گماشتن عوامل نفوذی در "پست‌های کلیدی" مربوط به صنایع دولتی به منافع خویش بیافزایند.

یکی از تلاش‌های عمده سیاست اقتصادی ایتالیا مصرف و رفع نابرابری‌های اجتماعی - اقتصادی بین مناطق شمالی و جنوبی این کشور می‌گردد. قابل ذکر است که درآمد سرانه اهالی جنوب فقط $\frac{2}{3}$ درآمد سرانه اهالی شمال می‌باشد.

در سیاست اقتصادی ایتالیا، موضوع "انرژی" جایگاه مخصوص بخود را دارا می‌باشد. برنامه سیاست انرژی این کشور از طریق دو شرکت معظم شبه دولتی به اسمی، "انی - ENI" (شرکت ملی نفت ایتالیا) و "انل - ENEL" (شرکت ملی برق ایتالیا) به‌مورد اجرا درمی‌آید. برنامه ریزی کامل در خصوص "انرژی" در سال ۱۹۸۱ انجام گرفت، لیکن عوامل ملی نظیر، رکود اقتصادی، صرفه‌جویی در مصرف انرژی و توسعه کم سرمایه‌گذاری در این زمینه باعث شدند که بشدت از اهمیت برنامه مذکور کاسته گردد. هدف عمده برنامه مذکور، استغاده بیشتر از "ذغال سنگ"، بخصوص در "ژنراتورهای برقی"، و روی آوردن به "گاز"

* (HOLDING COMPANY) - شرکتی را گویند که سرمایه آن از سهام سایر شرکتها تشکیل شده باشد و یا اینکه مالک سهام شرکتهاى دیگر باشد و بنا بر این امور شرکتهاى تحت پوشش را نیز میتواند اداره کند. این نوع شرکتها را گاهی شرکتهاى کنترل کننده نیز مینامند.
(۱): The State holding companies

وبه‌رہ گیری بیشتر از " انرژی هسته‌ای " بود. تا مین بیش از نصف میزان نفت مورد نیاز ایتالیا و همچنین ۴۰ درصد از کل انرژی مورد مصرف ایتالیا از طریق شرکت‌های خصوصی صورت می‌گیرد.

در زمینه صنایع نیز شرکت معظم دیگری موسوم به " ایری - I R I " (موسسه نوسازی صنایع ایتالیا) دارای نقش اساسی می‌باشد. برگشت سرمایه " ایری " ۴۰۰ هزار میلیارد لیر بوده و در ۱۴۰ کمپانی تحت پوشش آن حدود ۵۰۰ هزار کارگر و کارمند بکار اشتغال دارند. این موسسه علاوه بر شرکت‌های تولیدی در برگیرنده شرکت‌های بسیاری بزرگ در رشته فعالیت‌های مهندسی ساختمان و اتوبان، کشتیرانی ملی، هواپیمائی ملی، تلفن و بانکها نیز می‌گردد. از دیگر سیاست‌های متخذه توسط دولت، مبارزه بر علیه " تورم " و " بهبود بخشیدن به وضعیت مبادلات خارجی " را می‌توان ذکر نمود. در ارتباط با " تورم " چندین ضابطه تعیین گردید که از اغلب آنها در مورد " کنترل بر مصرف " استفاده بعمل آمد.

با برقراری سیاست تعدیل مبادله ارزی در سیستم پولی اروپا - EMS " تضعیف لیر شروع شد و نرخ برابر آن در مقابل دلار آمریکا در سالهای ۱۹۷۴ و ۱۹۷۷ (و با تکرار نوسانات نزولی) به ترتیب به میزان ۱۱/۷ درصد و ۲۷/۴ درصد کاهش یافت. در ماه ژوئیه ۱۹۸۵ نیز بمنظور جبران کسری حساب‌های جاری، مجدداً " ارزش لیر به میزان ۸ درصد کاسته شد. با پیروی از سیاست‌های ضد تورمی دولت، روند تورم طی سالهای ۸۷-۱۹۸۱ مرتباً " دارای سیر نزولی بوده بطوریکه نرخ آن از ۱۸/۷ درصد در سال ۱۹۸۱ به ۶/۱ درصد در سال ۱۹۸۶ و ۵/۳ درصد در ماه نوامبر ۱۹۸۷ کاهش یافت. در خصوص مبادلات خارجی " کالوسرمایه " نیز ضوابط و مقرراتی از قبیل، " سقف ارزش کالا"، قرارداد ان سیرده اجباری

نزد بانکها و کنترل بر "تسعیر ارز" وضع گردیدند.

تولید ناخالص داخلی و چگونگی رشد آن

.....

در دهه ۱۹۵۰ نرخ متوسط رشد تولیدات داخلی بیش از ۶ درصد بود. این نرخ در خلال سالهای ۱۹۶۹-۱۹۶۰ و طی سالهای ۱۹۷۹-۱۹۷۰ بترتیب به ارقام ۵/۶ درصد و ۳ درصد کاهش یافت. طی سالهای ۸۳-۱۹۸۱ اقتصاد ایتالیا با کاهش فعالیتها و "رکود" مواجه بوده است. در سال ۱۹۸۴ بهیچوجه نسبتاً کمی در زمینه فعالیتها و اقتصادی حاصل گردید و نرخ رشد آن به رقم ۲/۸ درصد رسید. رشد مذکور با نرخ ۲/۳ درصد به روند خویش در سال ۱۹۸۵ ادامه داد و تخمین زده میشود که این نرخ رشد برای سالهای ۱۹۸۶ و ۱۹۸۷ از کمی افزایش برخوردار گردد و بترتیب به ارقام ۲/۷ درصد و ۳ درصد صعود نماید.

درآمد سرانه

.....

بین سالهای ۱۹۵۰ و ۱۹۸۰، متوسط درآمد سرانه بر حسب ارقام واقعی بیش از ۲۰۰ درصد افزایش پیدا نمود و دولی علیرغم چنین عایداتی، استاندارد زندگی مردم ایتالیا بطور کلی پائین تر از مردم سایر کشورهاست. "جامعه اقتصادی اروپا" بوده است. در سال ۱۹۸۳ تولید ناخالص ملی سرانه (به قیمتهای متوسط سالهای ۸۳-۱۹۸۱) معادل ۶۴۰۰ دلار بوده است که از سال ۱۹۶۵ بطور متوسط و با در نظر گرفتن نرخ حقیقی سالیانه حدود ۲/۸ درصد افزایش داشته است. جدول ذیل نمایانگر درآمد سرانه ایتالیا (به قیمتهای جاری) طی سالهای ۸۵-۱۹۸۰ میباشد.

واحد: هزار لیر

سال	۱۹۸۰	۱۹۸۱	۱۹۸۲	۱۹۸۳	۱۹۸۴	۱۹۸۵
درآمد سرانه	۵۴۳۴	۶۳۴۵	۷۳۷۶	۸۴۳۹	۹۶۰۲	۱۰۶۷۴

International Financial Statistics , Yearbook, Maخذ
1986 . and Oct.1987.

چگونگی تغییرات شاخص قیمت‌ها و سطح دستمزدها

.....

نرخ خدمات و کالاهای اساسی و مورد نیاز عموم، منجمله "اچاره منازل مسکونی"، از طریق دولت کنترل میشود. در مورد قیمت فرآورده‌های کشاورزی و فولاد در چارچوب سیاست‌های بازار مشترک اروپا (و در مورد انرژی، حمل و نقل همگانی و بنزین نیز سقفی از طرف دولت تعیین و بمورد اجرا گذاشته میشود. این کنترل‌ها از طریق "کمیته نرخ‌گذاری" موسوم به سیپ- (CIP) که متشکل از نمایندگان چند وزارتخانه است صورت میگیرد. کمیته مذکور نظارت خود را بر ۳۰ قلم زکالاهای اساسی، که از دیدگاه‌های سیاسی و اقتصادی استراتژیک محسوب میشوند، اعمال میکند.

جدول شماره ۱- شاخص قیمت‌های عمده فروشی

(۱۹۸۰=۱۰۰)

سال	تمام کالاها	درصد تغییر نسبت به سال گذشته	کالاهای سرمایه‌ای	کالاهای واسطه‌ای	کالاهای مصرفی
۱۹۸۴	۱۶۰/۸	۱۰/۴	۱۷۰/۲	۱۵۸/۴	۱۶۱/۱
۱۹۸۵	۱۷۲/۶	۷/۳	۱۸۳/۵	۱۶۹/۱	۱۷۴/۶
۱۹۸۶	۱۷۱	(-)۰/۹	۱۹۴	۱۵۹/۹	۱۷۹/۸
(شش ماهه اول ۱۹۸۷)	۱۷۳/۹	(+)۰/۹	۲۰۳/۲	۱۵۶/۳	۱۸۴/۵

Banca Commerciale Italiana , The Italiana Maخذ
Econom_y.Aug 1987.

جدول شماره ۲- شاخص قیمت‌های مصرفی و خدمات

(۱۹۸۵ = ۱۰۰)

خدمات	مواد غیرغذایی	مسواذ غذایی	درصد تغییر نسبت به سال گذشته	تمام کالاها	سال
۹۰/۶	۹۲	۹۲	۱۰/۸	۹۱/۶	۱۹۸۴
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۹/۲	۱۰۰	۱۹۸۵
۱۰۸/۹	۱۰۳/۷	۱۰۵/۵	۵/۹	۱۰۵/۸	۱۹۸۶
۱۱۲/۹	۱۰۵/۹	۱۰۸/۶	۴/۲	۱۰۸/۴	۱۹۸۷ (سه ماهه اول)

ماخذ: Banca Commerciale Italiana, The Italiana Economy, Aug 1987.

جدول شماره ۳- درصدتغییر سالیانه قیمت‌ها و دستمزدها

۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	۱۹۸۲	۱۹۸۱	۱۹۸۰	
۹/۲	۱۰/۸	۱۴/۷	۱۶/۵	۱۷/۸	۲۱/۲	قیمت کالاهای مصرفی
۷/۳	۱۰/۴	۹/۷	۱۳/۸	۱۶/۶	۲۰	قیمت عمده‌فروشی
۱۰/۸	۱۱/۵	۱۵/۲	۱۸	۲۵	۲۱	دستمزدهای صنایع عمده‌بخش خصوصی

ماخذ: EIU, 1986-87, Country Profile, Italy.

همچنین دولت میتواند بطور مستقیم یا غیر مستقیم در قیمت "کالاها"ی صنعتی "از طریق شرکتها"ی دولتی و واحدهای تحت پوشش آنها دخالت کند. مهمترین این شرکتها هما.نطور که قبلاً" نیز بدان اشارت رفت عبارتند از: ایری ، انل و انی . دولت در ضمن میتواند از طریق کمیسیون ملی نظارت بر شرکتها و بورس ، موسوم به " کن سوب " (CONSOB) نیز بخش خصوصی را کنترل کند . شاخص دستمزدها در " چارچوب نظام کلی شاخص هزینه های زندگی " عملاً" بلافاصله بعد از جنگ جهانی دوم بمرحله اجرا در آمد و بعنوان بخش مهمی از "قراردادهای اجتماعی" مورد توجه قرار گرفت . دستمزدها پایه هر بخش صنعتی و یا تجاری از طریق توافق جامع بین " کارفرمایان " و " اتحادیه های کارگری " تعیین میگردد و دولت میتواند فقط از طریق موسسه ملی آمار موسوم به " اینس " (INS) در تعیین ضرایب شاخص هزینه های زندگی و افزایش سطح دستمزدها دخالت کند . مبلغ افزایش دستمزد با ضریبی که از این طریق محاسبه میشود هر سه ماه یکبار قابل پرداخت میباشد . در اتحادیه ها مجموعاً " ۹/۲ میلیون نفر عضویت دارند این تعداد در سال ۱۹۷۸ مبین ۴۲ درصد نیروی کار شاغل بوده است . بر اساس سیستم فعلی دستمزدها ، اجرت تا میزان ۵۸۰ هزار لیر در ماه و مبلغ ۵۸۰ هزار لیر اول بالای این سقف ، بطور کامل پرداخت خواهد گردید و لی برای مبالغ اضافه بر آن فقط ۲۵ درصد آنها پرداخت خواهد گردید . علاوه بر آن مقرر شده بود که از ماه مه ۱۹۸۶ انجام اصلاحات در خصوص " دستمزدها " بعوض هر سه ماه یکبار ، هر شش ماه یکبار صورت گیرد .

سهم هریک از بخشهای مختلف اقتصاد در تولید ناخالص داخلی

.....

ارزش تولید ناخالص داخلی ایتالیا در سال ۱۹۸۵ و بر اساس قیمت‌های جاری با زار برابر با ۶۸۴/۸ تریلیون لیر بوده است که در مقایسه با سال ۱۹۸۰ بیش از ۱۰۲ درصد رشد داشته است. در جدول ۴ سهم هریک از بخشهای اقتصادی در تولید ناخالص داخلی در سالهای ۱۹۸۵ و ۱۹۸۰ نشان داده شده است.

جدول شماره ۴ -

واحد ارزش: ۱۰۰۰ میلیارد لیر

سال ۱۹۸۵		سال ۱۹۸۰		
درصد بکل	ارزش	درصد بکل	ارزش	
۵/۱	۳۴/۲	۶/۶	۲۱/۶	کشا و رزی، جنگلداری، صید ماهی
۳۲/۴	۲۱۵/۷	۳۶/۳	۱۱۹	معدن، صنعت و خدمات عمومی
۷/۷	۵۰/۹	۷/۹	۲۵/۸	ساختمان
		۱۵/۸	۵۱/۷	عمده فروشی، خرده فروشی و هتلداری
* ۳۹/۶	* ۲۶۳/۲	۶/۳	۲۰/۶	حمل و نقل و مخابرات
				سایر خدمات:
		۱۴/۵	۴۷/۴	بخش خصوصی
۱۵/۲	۱۰۱	۱۲/۷	۴۱/۶	بخش دولتی
۱۰۰	۶۶۵	۱۰۰	۳۳۷/۷	تولید ناخالص داخلی بدون احتساب عوارض بر واردات
	۱۹/۸		۱۱	میزان احتساب عوارض بر واردات
	۶۸۴/۸		۳۳۸/۷	تولید ناخالص داخلی

ماخذ: EIU, 1986-87, Country Profile, Italy.

* : منظور خدمات بخش خصوصی میباشد.

ضمناً " از مجموع تعداد ۲۵/۷ میلیون نفر نیروی کار شاغل در سال ۱۹۸۵، ۱۱/۱ درصد (۲/۳ میلیون نفر) در بخش کشا و رزی ۳۳/۲۰ درصد (۶/۹ میلیون نفر) در صنایع و ۵۵/۷ (۱۱/۵ میلیون نفر) در سایر مشاغل و اکثراً "خدمات مشغول بکار بوده اند. ضمناً "تعداد بیکاران در سال مذکور حدود ۲/۴۷ میلیون نفر بوده است .

ویژگیهای اصلی بودجه دولت

oo

اتخاذ خط مشی های اقتصادی در ایتالیا بطور عمده تحت تاثیر فشارهای ناشی از نیا زبخت دولتی از اواسط دهه ۱۹۷۰ تا پایان سال ۱۹۸۵ بسرعت افزایش قروض بخش دولتی از اواسط دهه ۱۹۷۰ تا پایان سال ۱۹۸۵ بسرعت افزایش پیدا نمود و به مبلغ ۶۸۱/۸ تریلیون لیر بالغ گردید که به بیان دیگر بیش از ۹۹ درصد تولید ناخالص این کشور را در همان سال تشکیل میداده است. خزانه داری نیز بجنبه خود و بعنوان "بزارهای مالی" اقدام به انتشار اوراق اعتباری طویل المدت و میان مدت کرد. کسری بودجه ایتالیا در سال ۱۹۸۶ برابر با ۱۷۱۳۴۲ میلیار لیر بوده است . جدول شماره ۵- درآمدها و هزینه های عمومی دولت در سال ۱۹۸۶

درآمدهای جاری	تریلیون لیر	درصد سهم	درصد افزایش نسبت به سال ۱۹۸۵
مالیاتهای مستقیم	۱۱۵/۶	۳۴/۳	۱۰/۱
مالیاتهای غیر مستقیم	۸۳/۵	۲۴/۸	۱۲/۴
حق بیمه و بازنشستگی	۱۱۸/۴	۳۵/۱	۹/۷

(ادامه در صفحه بعد)

(۱ داده جدول شماره ۵):

درصد افزایش نسبت به سال ۱۹۸۵	درصد سهم	تریلیون لیر	درآمدهای جاری
۱۳/۷	۵/۸	۱۹/۴	سایر درآمدها
۱۰/۷	۱۰۰	۳۳۶/۹	کل درآمدها
			هزینه‌های جاری :
۷/۸	۳۷/۱	۱۴۳/۸	مصارف
۸	۳۷/۳	۱۴۴/۵	انتقال به خانواده‌ها
۷/۲	۵/۲	۲۰	کمک هزینه‌ها
۱۳/۷	۱۸/۷	۷۲/۵	بهره
۱۲/۳	۱/۶	۶/۳	سایر هزینه‌ها
۹	۱۰۰	۳۸۷/۱	کل هزینه‌ها

ماخذ: LLOYD'S BANK - ITALY, ECONOMIC REPORT 1986.

جدول شماره ۶ - بودجه عمومی دولت طی سالهای ۸۶-۱۹۸۴ واحد: میلیار دلیر

۱۹۸۶	۱۹۸۵	۱۹۸۴	
۲۰۶۸۳۰	۱۷۱۳۹۷	۱۵۷۵۵۵	درآمدهای جاری
۳۷۸۱۷۲	۳۱۹۰۲۱	۲۹۲۳۴۶	هزینه‌های جاری
۱۷۱۳۴۲	۱۴۷۶۲۴	۱۳۴۷۹۱	کسری بودجه (میزان استقراض)

ماخذ: BANCA COMMERCIALE ITALIANA, THE ITALIAN ECONOMY Aug , 1987.

حجم و ترکیب ذخایر ارزی و غیر ارزی

.....

میزان طلای ذخیره شده ایتالیا در حدود ۶۶/۶۷ میلیارد اونس می باشد و وزن آن از سال ۱۹۷۹ به بعد ثابت باقی مانده است، لیکن ارزش آن بر حسب "دلار" از نوسانات گسترده ای برخوردار بوده است. ذخایر ارزی ایتالیا بواسطه معاملات سودجویانه ای که بر اساس احتمال تضعیف لیر صورت گرفت در چها ماهه آخر ۱۹۸۵ با کاهش بسیار شدیدی مواجه گردید و مردم ایتالیا نیز ضرورتاً "وبخاطر آنکه ازیانهای شدید مالی اجتناب کرده باشند، پرداخت بدهیهای خویش به ارزهای خارجی را بجلو انداختند. این بحران تا نیمه اول ماه ژانویه ۱۹۸۶ ادامه داشت تا اینکه دولت کنترلهای شدیدی اعتباری و ارزی را برقرار نمود. بدنبال ورود مقدار معتدنی بهی ارزش خارجی ب داخل کشور، اقدام در خصوص برچیدن کنترل بر ارز و آزادسازی آن در ماه آوریل ۱۹۸۶ میسر گردید. ارزش مجموع ذخایر ارزی و غیر ارزی ایتالیا در پایان ماه آگوست ۱۹۸۷ معادل ۴۵۸۸۱ میلیون دلار بوده است.

جدول شماره ۷- ترکیب ذخایر ارزی و غیر ارزی ایتالیایی سالهای ۸۷-۱۹۸۱

(معادل میلیون دلار)

سال	۱۹۸۱	۱۹۸۲	۱۹۸۳	۱۹۸۴	۱۹۸۵	۱۹۸۶	۱۹۸۷ (ماه آگوست)
ارز خارجی	۱۸۶۱۷	۱۲۶۱۰	۱۸۲۵۹	۱۹۰۸۹	۱۴۰۲۹	۱۸۱۳۲	۱۶۲۰۱
سهمیه در صندوق بین المللی پول	۷۳۲	۶۹۶	۹۹۰	۱۰۷۲	۱۱۶۰	۱۲۶۸	۱۳۶۲
طلا	۲۸۹۹۲	۲۳۶۸۵	۲۶۱۵۲	۲۱۶۳۷	۲۳۵۵۸	۲۶۰۵۵	۲۷۲۶۶
حق برداشت مخصوص	۷۸۲	۷۸۵	۵۹۱	۶۳۳	۳۲۶	۵۸۷	۸۵۰
جمع	۲۹۱۲۷	۲۷۷۷۶	۲۵۹۹۲	۲۲۲۳۲	۲۹۰۷۳	۲۶۰۲۲	۲۵۸۸۱

LLOYDS BANK, ITALY. ECONOMIC REPORT 1986.

ماخذ:

INTERNATIONAL FINANCIAL STATISTICS, Oct. 1987.

حجم وامهای دریافتی و پرداختی خارجی

وامهای دریافتی ایتالیا بردونوعاند: "وامهای عمومی" و "وامهای خصوصی". میزان کل وامهای دریافتی وواریزنشده تا سال ۱۹۸۵ برابر با ۴۸/۵ میلیارد دلار (۲۸/۴ میلیارد دلار و ام عمومی و ۲۰/۱ میلیارد دلار و ام خصوصی) بوده است که قرار است طبق جدول زمان بندی شده تا سال ۱۹۹۲ با زپرداخت گردند. ضمناً "میزان وامهای پرداختی ایتالیا در سال ۱۹۸۵ برابر با ۷/۲ میلیارد دلار بوده است."

جدول شماره ۸- وامهای دریافتی و پرداختی خارجی ایتالیایی سالهای ۸۶-۱۹۸۰ (میلیارد دلار)

۱۹۸۶	۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	۱۹۸۲	۱۹۸۱	۱۹۸۰	
	۲۸/۵	۲۰/۶	۲۰/۵	۳۹/۱	۳۳/۲	۲۳/۶	وامهای دریافتی
	۷/۲	۵/۲	۲/۷	۳/۵	۲/۱	۲/۱	وامهای پرداختی
- ۲۱/۳	- ۴۱/۳	- ۳۵/۲	- ۳۵/۸	- ۳۲/۶	- ۲۹/۱	- ۱۹/۵	موازنه وامها

EIU, 1986-87, COUNTRY PROFILE, ITALY.

ماخذ:

BANCA COMMERCIALE ITALIANA, THE ITALIAN ECONOMY, Aug 1987.

سرمایه‌گذاریهای خارجی در ایتالیا و سرمایه‌گذاریهای ایتالیا در خارج

از سال ۱۹۷۸ تا اکتبر ۱۹۸۶، همواره میزان سرمایه‌گذاریهای ایتالیا در کشورهای خارجی بیش از میزان سرمایه‌گذاریهای کشورهای خارجی در ایتالیا بوده است. بزرگترین سرمایه‌گذاران خارجی را شرکتهای به ثبت رسیده در کشورهای عضو "جامعه اقتصادی اروپا" (EEC)، ایالات متحده آمریکا، سوئیس و لیختن اشتاین تشکیل

میدهند و زمینه‌های سرمایه‌گذاری نیز بیشتر در بخشهای مهندسی و شیمیایی بوده‌اند. ایتالیا بطور کلی علاقمند به جذب سرمایه‌های خارجی خصوصاً در نواحی واقع در جنوب پایتخت، از جمله جزایر سیسیل و ساردنی می‌باشد. سرمایه‌گذاری در برخی از رشته‌های فعالیتها در ایتالیا و منجملاً بانکداری، بیمه و حمل و نقل نیاز به گرفتن مجوز خاص دارد. همچنین در مورد انجام هماهنگی فعالیتهای تولیدی و نقل و انتقالات ارزیهای

خارجی، مقررات خاصی جهت شرکتهای خارجی وضع گردیده است. جدول شماره ۹- میزان سرمایه‌گذاریهای ایتالیا در خارج و بالعکس آن طی سالهای ۸۵-۱۹۸۴ (میلیار دلیر)

نوع سرمایه‌گذاری	۱۹۸۴	۱۹۸۵
سرمایه‌گذاری خالص ایتالیا در خارج	۳۵۰۵	۳۵۸۶
سرمایه‌گذاری خالص شرکتهای خارجی در ایتالیا	۲۲۶۷	۱۹۱۶
خروج خالص سرمایه از ایتالیا	۱۲۳۸	۱۶۷۰

ماخذ: LI OYDS BANK , ITALY , ECONOMIC REPORT 1986.

ایتالیا در بسیاری از اتحادیه‌ها و سازمانهای اقتصادی بین‌المللی و منجملاً در "جامعه اقتصادی اروپا" (EEC)، "سازمان همکاریهای اقتصادی و توسعه" (OECD)، "صندوق بین‌المللی پول" (IMF) و "سیستم پولی اروپا" (EMS) عضویت دارد.